

BLANDA DROPS

– EN FARGERIK NORSK BLANDING, TILSATT EN DOSE FINSK GALSKAP!

Årets barnefilmprogram er som en pose med godt blanda drops! Her finnes ikke noe samlende tema – det spriker i alle retninger. Det er noe for enhver smak.

MIXED SWEETS – a colourful Norwegian mix with a touch of Finnish madness!

This year's children's film programme is like a bag of mixed sweets! There is simply no common theme – but a bit of everything, with something for everyone's taste.

Among this year's submissions for the Norwegian Short Film Festival, I found very few shorts for children. And of the few children's films submitted, with a very low number were selected for this year's competition programme. After having watched every submitted short having children in the main roles and a subject that might appeal to children, I found, unfortunately, very few interesting items for this children's film programme. They were either films about children, made for an adult audience, or films with a phoney and exaggerated 'childish' tone, or films so studiously pedagogic that they almost came across as anaemic and boring. The last group of films displayed a general lack of storytelling talent and an inability to use cinematic devices in a precise manner.

Some of the films that were selected for the competition programme look like children's films, but they are not. These are films that explore complicated subjects, such as being left on one's own emotionally while everything looks fine on the surface. These films are often about young boys on the threshold of puberty who lack a language with which to express their emotions, and are often open-ended studies of a state of mind, bordering on existential drama. Such films are not included in this programme, because I do not regard them as particularly suitable for children. They are tremendously good films,

INGRID KRISTIN DOKKA

Filmkonsulent og rådgiver ved Norsk film-institutt.

Film consultant and adviser at the Norwegian Film Institute.

Av årets påmeldte filmer til Kortfilmfestivalen, fant jeg forsvinnende lite kortfilmer for barn, og svært få barnefilmer er valgt ut til årets konkurranseprogram. Etter å ha sett alle de påmeldte kortfilmene med barn i ledende roller og tema som kunne ha appellert til et barnepublikum, fant jeg – dessverre – veldig få interessante filmer for dette barnefilmprogrammet. Enten var det filmer om barn, retta mot et voksent blikk, eller så var filmene påtatt barnsliggjort eller så innstudert pedagogiske at de nærmest framsto som blodfattige og kjedelige. Siste gruppe manglet i det store og hele et fortellertalent, koblet med ubevisst bruk av filmatiske virkemidler.

Noen av filmene som blir vist i Kortfilmfestivalens konkurranseprogram, ligner på barnefilmer, men er det ikke. Det er filmer som tar opp kompliserte tema som å være overlatt til seg selv emosjonelt, mens alt på overflaten ser fint ut. Det er gjerne unge gutter som står rett foran puberteten, som ikke har noe språk å formidle følelser i. Filmene er åpne tilstandsrapporter, som grenser opp mot eksistensielle drama. Disse filmene har vi ikke tatt med i årets barnefilmprogram, fordi jeg mener filmene i liten grad passer for barn. Filmene er drivende gode, men de er sett med et voksent blikk. Det reiser atter en gang spørsmål om hva slags bevissthet filmskapere har om filmer som egner seg for barn.

Det er mange fordommer knyttet til barnekortfilmen som sjanger. Det stilles ofte krav til filmens underholdningsevne og til den pedagogiske (eller mangel på den pedagogiske) profilen, hvor filmene

gjørne ikke skal inneholde verken voldsomme eller triste sekvenser. Hva kan man egentlig fortelle for barn på film? Hvor langt kan man gå? Hva er det som ikke egner seg for ulike aldersgrupper? Trenger vi i det hele tatt å tenke på disse spørsmålene? Er ikke det viktigste bare å lage den best mulige filmen? Det er med andre ord mange nåløyne som skal forseres underveis, før en kortfilm for barn blir veid og funnet for tung eller lett til å få sitt visningsmedium – eller i det hele tatt bli realisert som film. Man kan undre seg over hva alle disse 'benspennene' gjør med utviklingen og fremkomsten av den kvalitativt gode barnefilmfortellingen?

Tidligere år har vist at produksjon, mangfold og kvalitet på barne-kortfilmene henger nøye sammen med øremerkede produksjonsmidler, manusverksteder, premieringer av ulike slag – tiltak som stimulerer og gjør det mer lukrativt for regissøren, manusforfatteren og produsenten å lage barnefilm. Det ser også ut som om denne lukrativiteten må kobles sammen med en vilje til å fremme og dyrke de filmskaperne som har en genuin vilje til å ville lage gode filmfortellinger for barn, filmskaperne som forstår hva barn i ulike faser gjennom barndommen faktisk fascineres av og er opptatt av.

Barn er mennesker i en utviklingsfase hvor de har livlig fantasi; de utforsker verden rundt seg; ser det magiske i alle små og store ting; streber etter å forstå relasjoner; ønsker at drømmer skal bli til virkelighet; liker at voksne er til å stole på og har selv masse humor. Et veldig viktig element er også barns ukuelige optimisme – ja, selv barn i ekstreme livssituasjoner leker – det vil si at alle fortellinger for barn – både verbalt og visuelt bør ha elementer av håp og løsninger. Denne bevisstheten om barnesinnet savner jeg i barnefilmer generelt, og i norsk kortfilm for barn spesielt. Det å tenke på en målgruppe betyr ikke at barnefilmen blir kjedelig – heller tvert imot. Det kjedelige er filmer for barn som også skal passe for mor, far, bestemor og bestefar. Og gjerne tenåringsbroren også. Da blir filmene utydelige og i verste fall forvirrende og få føler at innholdet angår dem. Den såkalte familiefilmen lokker med de som bærer lommebøkene, men jeg har sett mange sjuåringer sovende på kino, på filmer som skulle være rasende festlige for dem. Eller hørt høylytt gråt og sett små barn klamre seg til mor og far.

Filmene som er valgt ut til dette årets barnefilmprogram har alle ingrediensene jeg mener virkelig passer for barn som genuin målgruppe: humor, optimisme, absurditet, drømmer, alvor og løsninger for alle situasjoner!

Ingrid Kristin Dokka

Støttet av/Supported by:

but are meant to be watched through an adult's eye. Once more, all this raises the question about what kind of awareness filmmakers have about films that are suitable for children.

There are many prejudices involving children's short film as a genre. Demands are often made regarding the films' entertainment value and their pedagogic profile (or lack thereof), in which the films should contain neither violent nor sad scenes. What is a suitable story for children on the big screen? How far can you go? What is not suitable within the various age groups? Do we need to consider these questions at all? Perhaps most important is simply making the best possible film? In other words, there are many hurdles to clear before a short children's film is deemed worthy of being shown or not – or for it at all to reach the production stage. You may wonder how all these 'obstructions' affect the development and emergence of high-quality children's films.

Previous years have shown that the production, diversity and quality of children's short films is closely related to earmarked production resources, screenplay workshops and rewards of various kinds – initiatives that stimulate and make it more lucrative for the director, screenwriter and producer to make children's films. It also seems that this lucrativeness must be connected to a will to cultivate those filmmakers who have a genuine desire to make good film stories for children, filmmakers who understand what children during their various phases of childhood are actually fascinated by and what they care about.

Children are human beings who, in this development phase of their lives, have a vivid imagination, who explore the world around them, who are aware of the magic in every thing small and large, who strive to understand human relations, who want dreams to come true, who would like grown-ups to be trustworthy and who have lots of humour. A very important element here is also children's indestructible optimism – even children living under extreme circumstances play – and this means that every story for children, both written and visual, should contain an element of hope and redemption. Such an awareness of how children's minds work is something I miss in children's films in general, and in Norwegian short films for children in particular. Having a target audience in mind does not mean that children's films will be boring – rather the opposite. What is boring is children's films that also must be suitable for mom, dad, grandma and grandpa – and perhaps even a teenage brother. Because of this, these films will appear vague and, at worst, confusing, and few will feel that the films concern them. The so-called family film draws in those who control the wallets, but I have observed many a seven-year-old asleep in the cinema during films that were supposed to be great fun for them. I have also heard loud crying and have seen small children cling to mom and dad.

The films that have been selected for this year's children's film programme, however, contain all the ingredients I think truly suit children as a genuine target group: humour, optimism, absurdity, dreams, gravity and solutions for every situation!

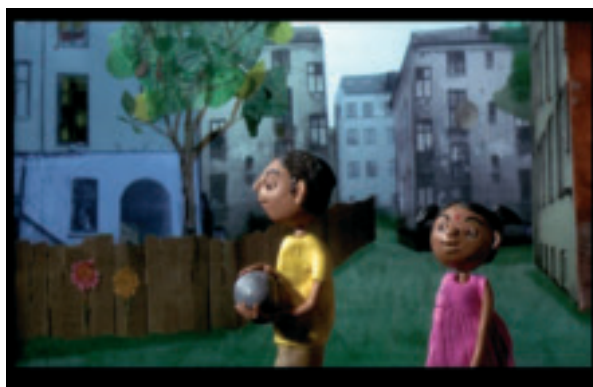
YÖVUORO Nattskift Nightshift

Finland | 2004
Animasjon | 35mm | 6 min

Regi/Direction Simo Koivunen
Sampaa Kukkonen
Sara Wahl
Prod/Prod Turku Arts Academy

Vampyren får ikke sove. Han jobber om natta, men om dagen er det noen grusomme fuglunger som skriker på mat hele tiden. En morgen orker ikke vampyren mer!

The vampire can't sleep. He works during the night, but during the day some awful baby birds are constantly crying for food. One morning the vampire can't take it anymore!

ASYLSØKERE Backyard Stories

Norge/Norway | 2005
Animasjon | 35mm | 8 min

Regi/Direction Kaja Wright Polmar
Prod/Prod Kinopravda AS

Barn i en bygård på østkanten i Oslo leker 'asylsøker'. Det er en fin lek. 'Asyl' betyr et sted hvor man er beskyttet mot det som er vondt. På barnas asyl kommer alle inn som vil ha det bra. Til og med små kattepuser.

Some children living in an apartment building on the East Side of Oslo play 'asylum seeker'. It's a nice game. 'Asylum' means a place where you are protected against bad things. Everyone looking for a good life is admitted into these children's asylum – even small kittens.

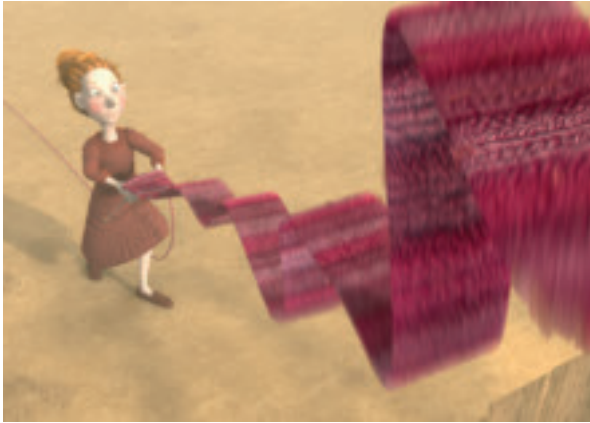
EN STEIN I VEIEN The Obstacle

Norge/Norway | 2005
Fiksjon | DigiBeta | 9 min

Regi/Direction Guro Rugstad Jensen
Prod/Prod Spring Films
Fabelaktiv AS

En gutt, en bestemor, 100 epler, en bil og en hund. Filmen er en fortelling om den dagen da alt som var fint gikk i stykker – og om dagen etter.

A boy, a grandmother, one hundred apples, a car and a dog. This is a story about the day that everything nice went to pieces – and about the day after.

KUTOJA
Siste strikk
The Last Knit

Finland | 2005
Animasjon | 35mm | 7 min

Regi/Direction Laura Neuvonen
Prod/Prod Animae Vitae

En film om strikkegalskap. Ei jente strikker og strikker og strikker opp hele verden, nesten!

A film about obsessive knitting. A girl knits and knits and knits, using up the whole world – almost!

SNILL
Good Girl

Norge/Norway | 2006
Animasjon | 35mm | 10 min

Regi/Direction Astrid Aalma Aakra
Prod/Prod Lise Fearnley
Mikrofilm AS

Alle jenter er snille. Det er noe alle vet. Noen jenter er så snille at de blir helt usynlige. De blir så usynlige at de må skrike. Filmen er laget etter barneboka *Snill* av Gro Dahle og Sven Nyhus.

All girls are nice. Everyone knows that. Some girls are so nice that they become completely invisible. They become so invisible that they have to scream. This film is an adaptation of the children's book *Nice* by Gro Dahle and Sven Nyhus.

GRÅPUS
SOM FORSVANT
The Pussicat
that ran away

Norge/Norway | 1955
Fiksjon | DVD | 20 min

Regi/Direction Liv og Haakon Sandberg
Prod/Prod Svekon Film

Gråpus som forsvant går for å være Norges aller første kortfilm for barn hvor filmskaperne tenkte at det var spesielt mindre barn som skulle se filmen. Den handler om Sverre og Øyvind som leter etter Gråpus – ja som forsvant. Filmen er også et blick tilbake på hvordan det så ut i Norge for 50 år siden.

This is supposedly the very first Norwegian children's short film especially intended for small children. It is about Sverre and Øyvind who are out looking for their cat Gråpus – who has simply disappeared. It is also a look back in time at Norway fifty years ago.